

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň Olgy Stránské a JUDr. Dalily Marečkové v právní věci žalobce: **O. s. V. F. o. s.**, IČ: xx, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Č. D. a.s., IČO: xx, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 6. 2012, sp. zn. SZ 076981/2012/KUSK REG/MP, č. j. 085293/2012/KUSK,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 6. 2012, sp. zn. SZ 076981/2012/KUSK REG/MP, č. j. 085293/2012/KUSK (dále jen „rozhodnutí žalovaného“ či „napadené rozhodnutí“), zamítl odvolání žalobce ze dne 21. 3. 2012 proti rozhodnutí Městského úřadu Čáslav, odboru výstavby a regionálního rozvoje (dále jen „stavební úřad“), ze dne 8. 3. 2012, č. j. SU 232/12, spis. zn. 323/2012-Ob (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“ či „prvoinstanční rozhodnutí“), současně rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Rozhodnutím stavebního úřadu byla společnosti Č. D. a.s. (v soudním řízení v pozici osoby zúčastněné na řízení), umístěna a povolena stavba „Č., J., A. – přeložka kabelového vedení 22 kV“ (dále jen „stavba“), a to na pozemcích parc. č. xx v katastrálním území Čáslav.

Žalobce vyslovuje nesouhlas s postupem stavebního úřadu i žalovaného a namítá nezákonnost obou rozhodnutí. Žalobce má za to, že byl zkrácen na svých právech ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce konstatuje, že se považuje ve smyslu Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s. (dále jen „Aarhuská úmluva“) za dotčenou veřejnost. S ohledem na uvedené požádal dne 19. 4. 2011 v souladu s ustanovením § 72 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) o informování o zahajování správních řízení dotýkajících se jeho hlavního poslání, jímž je ochrana přírody a krajiny. V rámci předmětného řízení pak uplatnil námitky, které byly stavebním úřadem bez řádného odůvodnění zamítnuty. K bodu 1) námitek, v níž se žalobce domáhal takového počínání, aby nedošlo k poškození dřevin, totiž stavební úřad podle žalobce pouze odkázal na podmínku č. 6 rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobce má za to, že pro rozsáhlý kořenový systém dřevin je nemožné dřeviny nepoškodit, a proto ani podmínka č. 6 rozhodnutí stavebního úřadu nemůže ochraně dřevin napomoci. Dodává, že se ani žalovaný v napadeném rozhodnutí s touto námitkou dostatečně nevypořádal, když podle jeho názoru tuto otázku vymezil jen velmi vágně, nikoli v souladu s právními předpisy. Žalobce stavebnímu úřadu vytýká, že nevzal při vydání rozhodnutí v potaz jeho námitky, podle nichž je pro ochranu dřevin nutno přesně vymezit, jakým způsobem a v jakém rozsahu musí být dřeviny během realizace stavby chráněny, a že musí také přesně stanovit, jaké životní podmínky musí mít dřeviny zachovány po realizaci stavby. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, který ze skutečnosti, že odbor životního prostředí k řízení před stavebním úřadem uvedl, že není dotčeným orgánem, v napadeném rozhodnutí nesprávně dovodil, že se umístění stavby zájmů chráněných orgánem přírody a krajiny nedotýká. Podle žalobce bude stavba umístěována v zeleném pásu s okrasnými keři a především stromy. Jestliže žalovaný následně ke druhé námitce žalobce uvedl, že není třeba stanovit životní podmínky dřevin „po“ realizaci stavby proto, že by neměly být záměrem dotčeny, pak žalobce právě s odkazem na podmínku č. 6 v rozhodnutí stavebního úřadu dovozuje, že z ní patrná možnost poškození dřevin předmětnou stavbou je. Žalobce má za to, že stavební úřad a následně ani žalovaný nepostupovali při posuzování záměru a realizace stavby a při vydávání svých rozhodnutí v souladu s právními předpisy, a proto navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Podle názoru žalovaného rozhodl stavební úřad o námitkách žalobce uplatněných v řízení správně a v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) svůj závěr také řádně odůvodnil. V této souvislosti žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu k námitce žalobce, týkající se ochrany dřevin na pozemku stavby a dodal, že stavební úřad v bodě č. 6 rozhodnutí uložil podmínku, která tento problém řeší. Podle žalovaného je tvrzení stavebního úřadu, že umístění stavby je navrženo tak, aby porost nebyl poškozen, podpořeno skutečností, že příslušný orgán ochrany přírody (Městský úřad Čáslav, odbor životního prostředí) podal k předmětnému řízení stanovisko, v němž konstatoval, že není dotčeným orgánem. Podle žalovaného lze proto z uvedeného vyvodit, že umístění stavby se zájmů chráněných orgánem přírody a krajiny nedotýká. Jestliže stavební úřad přesto vzal námitku žalobce (odvolatele) v potaz a v odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu uvedl, jakým způsobem budou dřeviny během realizace stavby chráněny, pak tuto podmínku do svého rozhodnutí již zařadil, a proto

není dále třeba stanovovat podmínku pro budoucí ochranu dřevin, protože dřeviny by již neměly být záměrem stavby dotčeny. Žalovaný uzavřel, že případné nedodržení podmínky stavebního úřadu při vlastní realizaci stavby nelze předjímat.

Osoba zúčastněná na řízení k žalobě uvedla, že byla stavebníkem v předmětné věci, v dalším odkázala na kolaudační souhlas vydaný stavebním úřadem dne 6. 6. 2013, pod č. j. SU 8767/13, sp. zn. 895/2013-Ob.

Žalobce nevyužil možnosti podat repliku na vyjádření žalovaného.

Krajský soud v Praze po zjištění, že žaloba byla podána oprávněnou osobou a včas, přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

O žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci řízení na výzvu soudu neprojevali ve stanovené lhůtě s takovým postupem soudu nesouhlas.

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ze správního spisu vyplynuly tyto pro věc podstatné skutečnosti:

Dne 4. 1. 2012 obdržel stavební úřad od stavebníka (osoby zúčastněné) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby, dále žádost o stavební povolení a žádost o spojení obou řízení podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Součástí žádostí byl projekt stavby vyhotovený autorizovaným projektantem P. H. v listopadu 2011, pro předmětnou stavbu, v projektu označenou jako číslo stavby EP-12-6001746; dále průvodní zpráva; souhrnná zpráva; technická zpráva a stanoviska dotčených orgánů, mimo jiné stanovisko Městského úřadu Čáslav, odboru životního prostředí ze dne 5. 12. 2011, č. j. ŽP/21742/80/11/Ša, v němž příslušný orgán ochrany přírody a krajiny ve smyslu ustanovení § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny konstatoval, že v dané věci není dotčeným orgánem. V projektu stavby (v jeho souhrnné zprávě) je ve výčtu norem zahrnuta mimo jiné ČSN 83 9061, tj. technologie vegetačních úprav v krajině – Ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích. Stavební úřad následně usnesením ze dne 18. 1. 2012, č. j. SU 230/12, sp. zn. 318/2012-Ob, rozhodl o spojení obou řízení a dne 19. 1. 2012, pod č. j. SU 1169/12, sp. zn. 323/2012-Ob, oznámil zahájení spojeného územního a stavebního řízení s tím, že nařídil ústní jednání na 22. 2. 2012 v 9. 00 hodin. Oznámení bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 19. 1. 2012. Dne 20. 2. 2012 zmocněnkyně žalobce nahlédla do správního spisu a jeho příloh. Ústního jednání se žalobce nezúčastnil. Dne 22. 2. 2012 byly stavebnímu úřadu doručeny námítky žalobce, v nichž pod bodem 1) namítal, že se na dotčeném území nachází hodnotné dřeviny, a že z projektové dokumentace k územnímu a stavebnímu řízení není jasné zda, jak a v jakém rozsahu budou dřeviny dotčeny (případně veškeré jiné dřeviny v dané lokalitě). Žalobce požadoval stanovit, jakým způsobem budou dřeviny při výstavbě chráněny a jaké životní podmínky budou mít zajištěny po realizaci výstavby. Podle žalobce projektová dokumentace v tomto směru žádné podmínky neobsahovala, zejména chyběl odborný dendrologický posudek potencionálně dotčených dřevin, který podle jeho názoru měl být předložen. V této souvislosti žalobce odkázal na závěr

„zjišťovacího řízení“ a dodal, že podle jeho názoru nejsou splněny jeho podmínky. Pod bodem 2) žalobce namítal, že stavba má být provedena v oblasti bývalých armádních pozemků, které zřejmě velmi trpí starou ekologickou zátěží, což vyplývá ze závěru „zjišťovacího řízení“ s odkazem na archivní rešerši ze srpna 2008 (konkrétně odkázal na str. 9 rešerše). Podle žalobce není s kontaminovanou zemínou zacházeno v souladu s ustanoveními zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Žalobce dodal, že stavba nesplňuje závěr „zjišťovacího řízení“, protože nebyl předložen průzkum kontaminace stavby, u níž zcela jistě dojde k výkopovým pracím, tj. i k dotčení půdy. V požadovaném průzkumu pak musí být vyhodnoceno možné znečištění území stavby a uveden postup vyrovnání se s ekologickou zátěží. Podle žalobce nebyly v projektové dokumentaci splněny ani další podmínky ze závěru „zjišťovacího řízení“, které se týkaly předmětné stavby. Žalobce se v návaznosti na výše uvedené domáhal k odstranění vytčených vad přerušení řízení.

Součástí správního spisu je rovněž kopie závěru „zjišťovacího řízení“ Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 13. 11. 2009, č. j. 141961/2009/KUSK, sp. zn. SZ_141961/2009/KUSK, jejímž předmětem bylo posouzení záměru „O. c. Čáslav“ podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, se závěrem, že záměr nebude posuzován podle citovaného zákona.

Stavební úřad v rozhodnutí k námitce ad 1) uvedl, že trasa stavby (kabelového vedení) je navržena tak, aby při jejím položení nedošlo k likvidaci zeleně, která je zde vysázena. Stavební úřad dodal, že žalobcem zmiňované „zjišťovací řízení“ proběhlo na stavbu obchodního centra. Předmětná stavba je tzv. vyvolaná investice, když stávající kabel obchodního centra je veden v území parkoviště pro již povolené obchodní centrum. Stavební úřad rovněž vyhověl námitce žalobce a v bodě 6. rozhodnutí uložil pro realizaci stavby níže citovanou podmínku. Pokud se týká požadavku na vyhotovení dendrologického průzkumu, pak stavební úřad konstatoval, že průzkum již byl zpracován, a to k vydanému územnímu rozhodnutí na obchodní centrum. Současně dodal, že tuto otázku bylo možné řešit při osobní návštěvě zástupce žalobce dne 20. 2. 2012, neboť pokud by se žalobce dotázal, stavební úřad by mu předložil také podklady, které jsou uloženy ve správním spisu vedeném k rozhodnutí ohledně dříve povoleného obchodního centra. K námitce ad 2) stavební úřad uvedl, že tato otázka byla již rozsáhle řešena právě v předchozím řízení (tj. v řízení o odstranění staveb v areálu bývalých kasáren, dále v územním řízení o umístění stavby obchodního centra). Předmětná stavba (nově pokládáný kabel) není vedena v areálu bývalých armádních pozemků, je pokládána do zeleného travnatého pásu při silnici Jeníkovská, který byl vždy mimo areál bývalých kasáren. K namítané ekologické zátěži stavební úřad uvedl, že zastává názor, že předmětná stavba nemůže nikterak ovlivnit zdraví a život osob, a nebude ovlivňovat a poškozovat ani životní prostředí. Možný zdroj znečištění v bývalém areálu, tj. původní stavba označená jako „ČSPHM“ již byla v minulosti odstraněna a podzemní nádrže byly odvezeny. Přebytná výkopová zemina bude odvezena na skládku, kde bude likvidována v souladu s ustanovením zákona o odpadech, což řeší předložená projektová dokumentace k předmětné stavbě. Nad rámec uvedeného stavební úřad dodal, že v prostorách bývalých kasáren se provádí monitoring a závěry ze „zjišťovacího řízení“ k předešlým stavbám se plní. S ohledem na výše uvedené neshledal důvod, aby spojené územní a stavební řízení přerušil. Stavební úřad uzavřel, že má pro vydání rozhodnutí veškeré potřebné podklady a vyjádření. I tato otázka mohla být zodpovězena zástupci žalobce při osobním jednání, případně při

veřejném ústním jednání, kde by žalobci navíc mohl zpracovatel projektové dokumentace a stavebník vysvětlit a přímo ukázat místo předmětné stavby.

Pod bodem 6. rozhodnutí stavebního úřadu byla stanovena podmínka pro provedení stavby: „*[V] zeleném travnatém pásu, kde bude nový kabel 22 kV pokládán, se nachází okrasné keře a stromy. V okolí těchto rostlin je třeba počínat si tak, aby nedošlo k jejich poškození a výkop pro kabel provádět v co možné největší vzdálenosti od těchto rostlin.*“

Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce dne 21. 3. 2012 odvolání, v němž stavebnímu úřadu vytkl, že jeho námitky bez řádného odůvodnění zamítl. Podle žalobce se stavební úřad k bodu 1) námitky vyjádřil pouze odkazem na podmínku č. 6. rozhodnutí. Vzhledem k rozsáhlému kořenovému systému dřevin však nepovažuje za možné dřeviny nepoškodit. Podmínku č. 6. rozhodnutí stavebního úřadu žalobce označil jako vyjádření jeho nedůslednosti při ochraně dřevin s tím, že stavební úřad vymezil vzdálenosti jen neurčitě, čímž nezajistil dostatečnou ochranu dřevin. Podle odvolacích důvodů žalobce nevzal stavební úřad jeho námitky v úvahu, protože pro ochranu dřevin je nutno přesně vymezit, jakým způsobem a v jakém rozsahu musí být dřeviny během realizace stavby chráněny a následně přesně stanovit, jaké životní podmínky musí mít dřeviny zachovány po realizaci stavby. Žalobce v odvolacích námitkách konstatoval, že podmínka č. 6. v rozhodnutí stavebního úřadu není pro ochranu dřevin postačující a neposkytuje žádné kvalitní záruky pro ochranu dřevin po realizaci stavby.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k žalobcově námitce uvedl, že stavební úřad v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu své rozhodnutí řádně odůvodnil. Podle žalovaného závěr stavebního úřadu, že umístění předmětné stavby je navrženo tak, aby porost poškozen nebyl, podporuje vyjádření dotčeného orgánu ochrany přírody, který zdůraznil, že v tomto řízení není dotčeným orgánem. Stavební úřad však přesto přiznal žalobci postavení účastníka řízení a vzal jeho námitku v potaz. Žalovaný citoval druhou větu bodu 6. rozhodnutí stavebního úřadu a dodal, že stanovit podmínky pro budoucí ochranu dřevin není třeba, protože dřeviny by předmětnou stavbou neměly být dotčeny a případné nedodržení podmínky rozhodnutí při realizaci stavby nelze předjímat.

K námitkám žaloby, jež jsou v zásadě identické s odvolacími výhradami, zaujímá soud následující stanovisko:

Podle § 68 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen v odůvodnění svého rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobce v žalobě namítá porušení citovaného ustanovení, když tvrdí, že stavební úřad bez řádného odůvodnění zamítl jeho námitky, jimiž žalobce požadoval zajištění ochrany dřevin v místě stavby a nevzal v úvahu, že je pro ochranu dřevin nutno přesně vymezit způsob

a rozsah dřevin během realizace stavby a stanovit, jaké životní podmínky musí mít dřeviny po realizaci výstavby zachovány.

Uvedené výhradu nepovažuje soud za opodstatněné. Z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu je zcela zjevné, že se námitkami žalobce zabýval, předesťel úvahy, jimž se řídil, a uvedl důvody svého rozhodnutí. V důvodech rozhodnutí pak uvedl, že trasa kabelu je navržena tak, aby nedošlo k likvidaci vysázené zeleně. Stavební úřad navíc k námitce žalobce začlenil do svého rozhodnutí ještě podmínku č. 6, v níž stanovil, že při provádění stavby je třeba počínat si v okolí okrasných keřů a stromů tak, aby nedošlo k jejich poškození a výkop pro kabel provádět v co možné největší vzdálenosti od těchto rostlin. Za této situace konstatuje soud, že ochrana dřevin, o nichž se zmiňuje žalobce [mezi nimiž ani podle žalobce nejsou žádné památkové stromy (§ 46) nebo zvláště chráněné rostliny (§ 48)], byla zajištěna dostatečně a v souladu s požadavky § 7 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Nelze proto dospět k závěru, že by rozhodnutí stavebního úřadu postrádalo řádné odůvodnění.

Nedostatky v odůvodnění netrpí ani napadené rozhodnutí, neboť také to naplňuje požadavky § 68 správního řádu. Nedůvodná je rovněž námitka, v níž žalobce nesouhlasí s tím, že odvolací orgán pouze ze skutečnosti, že odbor životního prostředí k řízení uvedl, že není dotčeným orgánem, v rozhodnutí o odvolání dovodil, že umístění stavby se zájmů chráněných orgánem přírody a krajiny netýká. Uvedený závěr žalovaného totiž vychází z logického úsudku, jenž sdílí i soud.

Nadto žalobce ani v žalobě neuvedl konkrétní důsledky stavební činnosti, zmínil jen obecné obavy, které však dotčený orgán ochrany přírody a krajiny vyloučil.

Nad rámec uvedeného soud dodává, že pro dokončenou stavbu již byl vydán kolaudační souhlas.

Protože soud neshledal, že by namítaná porušení správního řádu měla vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí, považuje i rozhodnutí žalovaného za rozhodnutí vydané v souladu se zákonem. Z uvedených důvodů proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je podle § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému, jako úspěšnému ve věci náklady řízení nevznikly a osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení ze zákona nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. listopadu 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 13. 11. 2014 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost : Alena Lébllová